

[Pelle Voigt]

sådan en skattereform kunne sikkert finansiere overordentlig meget byggeri, og dertil kommer – jeg skal nemlig heller ikke undlade at gentage mig selv – at det stadig væk er sådan, at når man sætter byggeri i gang, når man sætter beskæftigelse i gang, så sparer man – sådan som det også er blevet påpeget i den plan, som er kommet fra LO og Håndværksrådet – faktisk arbejdsløshedsunderstøttelse, og derfor er disse kolossale milliardberegninger, som ministeren kommer med, ikke i enhver henseende rigtige efter min opfattelse.

Jeg skal sige, at vi fortsat vil se på boligministerens forslag, fuldstændig som vi så på det i slutningen af maj måned og den 1. juni, og at det samme gør sig gældende for det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Det socialdemokratiske beslutningsforslags afsnit om at hæve kvoten for ungdomsboliger fra 2.000 til 3.000, hvilket SF går meget varmt ind for, giver mig dog anledning til at nævne et problem, som har været fremme i pressen i de sidste dage, og som jeg egentlig godt kunne tænke mig at høre boligministerens kommentar til.

Det omtales i Politiken for i går: boligstyrelsen fortolker loven om ungdomsboliger sådan, at man ikke vil tillade Københavns kommune at opkøbe en række af de mange tomme og usælgelige ejerlejligheder i byen og leje dem ud til unge mennesker. Det tror jeg der er mange mennesker i København som har overordentlig vanskeligt ved at fatte fornuften i, al den stund det er et forslag, som på én gang vil spare nogle penge. Det er en relativt billig måde at afhjælpe dele af det meget, meget store ungdomsboligproblem på, og samtidig er det et forslag, et krav, som føres temmelig massivt frem i den københavnske borgerrepræsentation.

Der er vel ikke nogen i den situation, vi er i, der kan være interesseret i, at der står boliger tomme, som ikke kan afsættes, og det er dog bedre, formentlig, at kommunerne er i stand til at købe disse boliger og få dem brugt end at lade dem stå tomme med henvisning til en speciel fortolkning af loven om ungdomsboligbyggeri.

Jeg vil godt have ministerens kommentar til det og høre, hvis fortolkningen nødvendigvis må opretholdes – af grunde, som jeg ikke kan gennemskue lige i øjeblikket – om det dog ikke er sådan, at ministeren vil være

villig til at se på en ændring af disse regler, for det kan vist ikke være rigtigt, at et- og toværelses ejerlejligheder skal stå tomme rundt omkring i København i en situation, hvor der er meget store køer af unge mennesker, der prøver at få et sted at bo.

Så vil jeg endelig sige til det punkt i socialdemokratiets forslag, der handler om beboerdemokrati, at det er en vældig god vinkel, man ser det fra. Vi er overbevist om, at der i forbindelse med den diskussion, som nu løber i boligbevægelsen, vil ske langt mere omfattende ændringer på dette område. Vi tror, at der nu er ved at rejse sig et krav mange steder om, at beboerne skal have den fulde indflydelse og flertallet i boligselskabernes bestyrelser, og vi stemmer gerne for det hjørne af en udvidelse af beboerdemokratiet, som socialdemokratiet fremlægger i sit beslutningsforslag, men vi tror, at diskussionen, som nu er sat i gang, vil føre frem til, at der er et behov for en langt mere dybtgående demokratisering af den almennyttige bevægelse, så meget mere som vi har en lidt forurroligende fornemmelse af, at der er flere boligselskabssager på vej til folketinget, i hvert fald på vej til boligministeriet, at der er ønske om at få hjælp rundt omkring i form af aktstykker i stil med de aktstykker, vi tidligere har set fra forskellige boligselskaber, at der endog ligger sager, som man kendte, allerede dengang vi behandlede KAB-sagen her i folketinget, men som man udså af politiske grunde, og at der er flere sager på vej. Og hvis det er tilfældet, hvad vi som sagt har en stærk fornemmelse af, så håber vi, at den beklagelige tilstand i det mindste vil bevirke, at der bliver sat yderligere skub i kravene om, at lejerne nu selv får kontrol med disse forhold.

I den forbindelse skal jeg måske opfordre boligministeren til endnu en gang konkret at overveje den anmodning, som er kommet fra bebyggelsen Store Hus i Avedøre, hvor man af grunde, som er lejerne fuldstændig uvedkommende, og som de er aldeles uskyldige i, fra boligministeriets side har afvist at rykke til undsætning i forbindelse med nogle tab, som er lidt i byggeriet på et butikscenter, hvor butikker ikke har kunnet lejes ud. Jeg tror, at hele dette kompleks af problemer vil komme op med fornyet styrke her i folketinget inden længe, men ser naturligvis gerne, at vi tager fat på alle hjørner af beboerdemo-